

китѣ закони на Битието. Дали вѣрватъ въ това или не, дали го съзнаватъ или не, това не е важно. Фактитѣ, обаче, сж на лице.

Сега ние говоримъ за онази вѣра, която отъ нищо не се разколебава и която предъ нищо не отстъпва. Ако вѣрата на човѣка не е въ състояние да го излѣкува, тя не е никаква вѣра. Какво правятъ съвременнитѣ хора? Щомъ заболѣятъ, тѣ веднага търсятъ лѣкари, и колкото по-богато ги възнаграждаватъ, толкова по-голѣми резултати очакватъ. — Не, истинскиятъ лѣкаръ не лѣкува съ опредѣлени такси. Той постъпва като младия поетъ: колкото и да му дадатъ като възнаграждение за неговия трудъ, той е доволенъ. Кошницата съ плодетѣ на младата княгиня представя болестъта на човѣка. Влюбениятъ поетъ пѣкъ е лѣкарътъ, който се влюбва въ болестъта и се заема да я носи, да облекчи положението на княгинята. Като я поноси нѣколко дня наредъ, болестъта ще си отиде. Идеализмъ се изисква отъ сегашнитѣ хора. Адвокатътъ се радва, че станало убийство нѣкъде, защото ще се води дѣло, и той ще се заеме да защитава убиеца. Романистътъ се радва, че му се представя добъръ сюжетъ за написване на новъ романъ. Свещеникътъ се радва, че въ това престѣпление все ще се намѣри нѣкое отъ замѣсенитѣ лица да се разкае и да дойде при него да се изповѣда.

Следъ всичко това, хората говорятъ, че свѣтътъ трѣбва да се оправи. Свѣтътъ ще се оправи, само когато хората дойдатъ до положението на влюбения поетъ, да носятъ кошницата на младата княгиня, безъ да очакватъ нѣщо отъ нея. И адвокатътъ, и лѣкарътъ, и свещеникътъ трѣбва да носятъ тази кошница и, каквото княгинята имъ даде, да бждатъ благодарни. — Ама азъ съмъ свършилъ университетъ, трѣбва да опредѣля цената си. — Въ природата нѣма никакви опредѣлени цени. Невъзможно е човѣкъ самъ да опредѣли цена за работата, която е свършилъ. Колкото и да се плати на човѣка за труда, за работата, която той е свършилъ, все пакъ ще остане неоцененъ. Ако светията копае лозе, то ще даде десетъ пжти повече грозде, отколкото, ако грѣшникъ го е копалъ. Каква надница ще платите на светията за работата му? Значи, ако на грѣшника се опредѣли надница отъ 50 лева, на светията